

Osebna pričevanja slušateljev/ic druge generacije AKADEMIJE TCT®

Vsem slušateljcem/icam smo poslali isti vprašalnik in spodaj lahko preberete njihove odgovore. Nekateri slušatelji/ce želijo ostati anonimni/e, in to tudi spoštujemo. Vsebine nismo spreminjali, razen morda nekaj slovničnih napakic.

~~~~~

1. Kako ste živeli pred vpisom v naš Program? Kako ste dojemali sebe, svet in druge pred vpisom?

Ko pogledam za nazaj se mi zdi, da sem živela v kaosu. Sicer sem sprejemala odločitve in prevzemala odgovornost zanje, vendar sem večino odločitev sprejela na podlagi neizpoljenih potreb in strategij, ki izvirajo iz njih. Bila sem ekspert v uporabi obrambnih mehanizmov, še posebno racionalizacije in zanikanja.

Sebe sem dojemala kot osebo, ki hodi po svoji izbrani poti. Kadar se je kaj zalomilo sem redko spremenila smer, še bolj sem se trudila uspeti na način kot sem si zamislila. Posledično sem pogosto v svoji glavi etiketirala druge kot neuke, nevedne, nesposobne, ker niso razmišljali in delali kot jaz,

niso bili dovolj hitri, niso našli tako dobre rešitve, ipd. Tistim, ki so mi bili blizu sem z veseljem svetovala kaj naj naredijo, kakšne odločitve naj sprejmejo.

Za vzornike sem imela ljudi, ki sem jih percipirala kot vodje, kot tiste, ki znajo za seboj pritegniti druge, jih motivirati in voditi do cilja. Nisem se spuščala v razloge, niti nisem raziskovala kakšen odnos imajo ti ljudje do drugih. Menila sem, da sem si za prijatelje izbirala ljudi, ki sem jih percipirala sebi enake – take ki si »upajo«, ki sprejemajo odločitve za svoje življenje, ki si upajo narediti spremembe v svojem življenju (npr. selitev na drugi konec sveta). Zaradi velike želje po pomoči drugim sem se pogosto čutila izkoriščeno, saj večinoma nisem zaznala reciprocitete te pomoči s strani drugih.

2. Po letu in pol obiskovanja našega Programa, kakšne spremembe zaznavate pri sebi?

Predvsem ne delujem več po principu »my way or the highway«. □□ Ko ugotovim, da mi nekaj ne gre oz. ne re razpleta kot sem si zamislila se poglobim vase in poiščem razloge za to. Skušam ugotoviti če je cilj res nekaj kar je v skladu z mojimi potrebami, osredotočam se tudi na to katere potrebe skušam zadovoljiti in zakaj. Posledično po premisleku pogosto spremenim ali vsaj prilagodim cilj oz. način za doseganje le-tega. Življenje se mi je na mnogo področjih »odkompliciralo« saj porabim bistveno manj časa in energije za doseganje zastavljenih ciljev. Niso mi več pomembne nagrade in pohvale drugih. Najbolj pomembno mi je kako se počutim v sebi, če sem zadovoljna s tem kar počnem.

Tudi drugih ne merim več po sebi in jih posledično bistveno manj etiketiram. Ljudi sprejemem v življenje neobremenjeno in v vsakem skušam najti nekaj pristnega s čimer s lahko povežem.

3. Kaj ste se v tem letu in pol naučili novega, o sebi, svetu in drugih?

Ko sem se začela zavedati svojih potreb in se povezovati z drugimi na pristen način, sem nekaj časa doživljala hude šoke. Ljudi, ki sem jih čislala, sem začela prepoznavati kot to kar so in pogosto doživela hudo razočaranje. Če se res povežeš z osebo na pristnem nivoju ne vidiš več fasade, ki jo tako skrbno gradi okoli sebe. In če si navajen na fasado ali celo zaslepljen od nje ter na igranje iger je težko spremeniti odnos oz. ga dvigniti na raven pristne komunikacije.

Starih prijateljev in znancev iz mojega življenja ne izključujem, je pa veliko njih omejilo kontakte z mano, ker od mene ne dobijo pričakovane reakcije, povratne informacije ali pomoči. Njihove odločitve (obrambne mehanizme?) spoštujem.

Če sem se prej pogosto polna energije spuščala v igrice, jih sedaj takoj prepoznam in se jim skušam elegantno izogniti. Svet ne vidim več kot sistem akcije – reakcije, temveč kot celoto in povezanost v kateri vsak od nas prispeva svoj delček k napredku.

4. Kako ste gledali na pomoč drugim pred vpisom na našo šolo in kako gledate na to sedaj?

Pred vpisom sem skoraj čutila dolžnost pomagati drugim. Obnašala sem se že tako kot bi bila rešilec – samo da je nekdo zajokal, da nekaj ni v redu, že sem vključila sireno in bila v akciji, da najdem najboljšo rešitev oz. kar sama rešim težavo za druge. Kadar mi je bilo jasno povedano, da pomoč ni zaželeno sem se čutila odrinjeno in ne spoštovano. Kadar pomoč ni bila uspešna, sem prevzemala osebno krivdo za druge in iskala opravičila zanje.

Sedaj pomoči ne ponujam aktivno – razen če zaznam, da je oseba v res hudi stiski. Pa tudi takrat svojo »pomoč« formuliram na način, da osebi lahko nudim podporo pri tem, da ugotovi kaj si sama želi oz. kaj jo ovira pri doseganju zastavljenih ciljev. Ne prevzemam odgovornosti za druge.

5. Katere so, iz vašega vidika, pozitivne lastnosti našega Programa in kaj bi spremenili, če bi lahko?

Pozitivne lastnosti so sproščenost, odprtost, dosegljivost pomoči pri napredku. Kot pozitivne bi navedla tudi domače naloge, ker te prisilijo, da predelaš material in so priložnost, da se res poglobiš vase.

Pogrešam malo več strukture – da se držimo dogovorjenih tem in terminov, da se diskusije ne vrtijo okoli težav posameznikov temveč so vezane na tematiko predavanja.

Predlagam tudi, da je tematika na delovnih skupinah vnaprej opredeljena in da se čas res izkoristi za vaje, ne le za ponovitve že prediskutiranega med predavanji.

6. Kaj vam je bilo v tem letu in pol šolanja najpomembnejše?

Podpora mentorja in podpora s strani ostalih udeležencev, ko sem doživljala hude krize. Obenem pa tudi občutek svobode – da se lahko naloge naredijo, ko je pravi čas, da se lahko izrazim (podelim svoje mnenje) ali ne.

7. Kaj bi predlagali slušateljem 3. Generacije, kaj bi jim svetovali (glede študija na naši šoli)?

Da naj se odločijo za študij če želijo resnično napredovati v svojem življenju. Da naj bodo pripravljeni na korenite spremembe in na to, da jih tekom teh sprememb okolica ne bo vedno razumela in podpirala. Da naj se lotijo študija, če so mu pripravljeni posvetiti dovolj časa.«
- slušateljica želi ostati anonimna.

~~~~~

» ...1. Kako ste živeli pred vpisom v naš Program? Kako ste dojemali sebe, svet in druge pred vpisom?

Že pred vpisom na Akademijo sem delala na sebi, najprej z meditacijami, nato obiskovanji TH tečajev in TCT metode. Zdravstveno in psihično stanje v tistem obdobju se mi je slabšalo, saj sem si nalagala več dela, kot sem ga zmogla opraviti, počutila sem preobremenjeno. Imela sem občutek, kot da nosim težka bremena in da moram premagovati ovire. Strah me je bilo pred neuspehom, bila sem že polna strahov, počutila sem se slabo zaradi preteklosti, strah me je bilo prihodnosti, moja lastna vrednost in pomanjkanje samozavesti sta bili na dnu. Vseskozi sem bila zaskrbljena, zaradi preobremenjenosti, izgorelosti (prekomernega dela) sem se počutila, kot da nimam časa niti dihati, kot da sem v brezizhodnem položaju, počela sem le še to, kar so drugi pričakovati od mene. Spraševala sem se, kakšen smisel ima sploh to življenje. Obhajala me je velika žalost, vedno bolj sem se zapirala vase, življenje me je le še obremenjevalo, v zahtevah življenja, ki sem si ga ustvarila, sem se vedno bolj utapljala. Imela sem občutek, da moram nekaj prav zares narediti za

sebe, na sebi, čeprav kako dojemati sebe, še nisem poznal in razumela. Imela sem težave v zakonu, v službi, zdelo se mi je, da sem ujeta v neki kalup, sploh nisem več videla izhoda. Od nenehnih zahtev do sebe, se nisem mogla niti več odpočiti, čutila sem že kronično utrujenost, vse skupaj je že vodilo v depresijo. Hotela sem zbežati sama pred seboj, zato sem si nalagala vedno več dela, obveznosti.

2. Po letu in pol obiskovanja našega Programa, kakšne spremembe zaznavate pri sebi?

Napredek po letu in pol obiskovanja Programa lahko rečem, da sem predvsem z delom na sebi in soočanjem, ozaveščanjem z vzroki za moje težave v svojem življenju naredila velik korak, veliko sprememb in velik napredek v svojem življenju. Prizemljeno, realno poglobljanje svojega načina razmišljanja, povezave z mladostjo, s soočanjem svoje percepcije, prepričanj, ozaveščanja svojih igravic, dram, s svojimi padci in vzponi, spoznanja kaj je moje, kaj od drugih, da sebe znaš ločiti od drugih, spoznanje, kaj se grem v tem življenju. Spoznanje, da nič ni odvisno od drugih, da nam nič ne počnejo drugi, da imamo svobodno voljo in izbiro, da ne živimo neke karme, usode, da samo tukaj in sedaj lahko živimo sami s seboj hkrati v preteklosti, sedanjosti in prihodnosti, da je vse Enost, razumevanje le-te, odnos do Boga/Stvarnika/Kreatorja/Enosti/Univerzuma, da spoznaš svojo vlogo, da se lahko ločiš od vlog drugih, ne igraš njihovih iger in dram, da tudi realno živiš življenje, da ne sanjaš, da te bodo neki angelčki odrešili, če boš imel samo druge rad...

Ogromno novih spoznanj, toliko, da bi bilo predolgo, da bi tukaj vse lahko opisala. In kar je najbolj pomembno, na Akademiji sem našla stik s seboj, našla sem ponovno sebe, hitreje ozaveščam stvari, ki se dogajajo okrog mene in lažje napredujem.

Spoznala sem, če delaš na sebi, ti čudežno izginjajo bolečine na telesu, boleznim ... saj spoznaš svojo dualnost, ujetost v materialni svet, na mentalnem nivoju in misliš, da se greš neko kvazi duhovnost, ob tem pa si še vedno ves nesrečen, neizpolnjen... Več ne padaš na finte svojega uma, vprašaš se, kaj je sploh pomembno, komu namenjaš pomembnost, sebi, drugim, zakaj to sploh rabiš. Če se ukvarjaš s pomembnostjo, temu daješ moč, tvoja pomembnost ti daje lažna upanja, pričakovanja in si razočaran, in tako se neprestano vrtiliš v nekih nedokončanih krogih.

3. Kaj ste se v temu letu in pol naučili novega, o sebi, svetu in drugih?

Akademija mi je vrnila upanje, voljo. Predvsem sem našla in spoznala sebe, našla sem stik s seboj. Naučila sem se veliko novega, pridobila veliko znanja, s pomočjo katerega sem spremenila pogled na sebe, svet, na okolico. Naučila sem se, kako vzpostaviti stik z drugimi, kako komunicirati z drugimi, saj smo bili že prej prepričani, da to gotovo obvladamo. Spoznala sem, da smo vseskozi v odnosih, v komunikacijah, takih in drugačnih. S pomočjo nalog, ki jih dobivamo, se premikamo korak za korakom v svojem ritmu naprej, s sprotnim ozaveščanjem in prepoznavanjem svojih vzorcev, prepričanj, strategij, potreb, obrambnih mehanizmov ... Spoznala, kako vzpostaviti stik s seboj, z drugimi, kaj to nasploh pomeni.

4. Kako ste gledali na pomoč drugim pred vpisom na našo šolo in kako gledate na to sedaj?

Prej sem mislila, da moram vedno biti na voljo drugim, da je moje poslanstvo, da pomagam drugim, saj si drugi ne znajo pomagati sami, imela sem občutek, da sem zato poslana na ta svet, da se moram izobraziti v tej smeri, da bom pomagala lahko drugim. Videla sem druge, kako trpijo, prav bolelo me je včasih, ko jim nisem mogla pomagati, saj nihče ni hotel moje pomoči, jaz pa bi jim svetovala, kako naj živijo, da bi jim bilo lažje v življenju. Ko sem začela hoditi na Akademijo oziroma v tem letu in pol sem spoznala, da drugim ne morem pomagati, ne morem jih spreminjati, ne morejo se spremeniti, če sami tega nočejo, ne morejo ozdraveti, če sami ne ozavešajo svojih dram, iger, strategij, potreb, obrambnih mehanizmov, nasploh kaj se gredo v tem življenju. Ne pomagajo nobeni angelčki, nobena astrologija, djotiš, eft ... ja za nekaj časa, potem pa toneš še globlje in še bolj si nesrečen in imaš občutek, da te vsi zapuščajo, ker ne najdeš sebe, nimaš stika s seboj.

Šola/Program nas uči na realen, pristen, prizemljen način spoznavanje samega sebe, kdo smo, kam gremo, kdo so drugi, spoznaš vso pogojenost, vpliv okolja, družine, drugih, prepoznaš naše obrambne mehanizme, percepcijo in vzorce, potrebe, strategije. Nauči nas, kako imeti stik s seboj, kaj je um/ego, komu nezavedno sledimo, kaj smo mi sami, spoznanje, da ne obstajajo neuspehi, ampak nove priložnosti in da imaš vedno na razpolago izbiro.

5. Katere so iz vašega vidika pozitivne lastnosti našega Programa in kaj bi spremenili, če bi lahko?

Zelo pozitivne lastnosti so: pridobitev veliko znanja, delo na sebi, poglobljanje realnosti, soočanje z lastnimi prepričanji, vzorci, potrebami, kaj vse smo pridobili od rojstva naprej ... Pred obiskovanjem Programa niti nisem vedela, nisem ozaveštila, da vse to v našem življenju obstaja, nikoli nismo razmišljali o sebi.

Kaj bi spremenila: mogoče še več poudarka na delu na sebi, več možnosti za seanse, več sodelovanja med sošolci, predavateljem (čeprav je to lahko dvorezno - če bi tega imeli več, bi mogoče pa manj naredili na sebi, saj gre pri napredku vsak v svojem ritmu?)

6. Kaj vam je bilo v temu letu in pol šolanja najpomembnejše?

Najpomembnejše mi je bilo in mi je še, delo na sebi, da sem našla sebe, da sem vzpostavila stik s seboj, da vem, kaj sem jaz, kaj so drugi, da sem pridobila veliko novega znanja o razumevanju mojega bivanja, svojih občutkov, svojih dejanj, svojih potreb, prav tako sedaj znam ločiti občutke in dejanja drugih, da sem ozavestila, spoznala in končno doumela, kaj je to sploh odgovornost za sebe in kako prevzeti odgovornost za svoja dejanja, da imam izbiro, da mi nihče ničesar ne povzroča, da se za vse odgovorna sama - za svoje počutje, čustva, misli ....

7. Kaj bi predlagali slušateljem 3. generacije (novi vpis bo letos novembra), kaj bi jim svetovali (glede študija na naši šoli)?

Akademijo bi priporočila predvsem tistim, ki želijo spoznati sebe, svoje bistvo, ki so pripravljeni delati na sebi na prizemljem realen način, spoznati, kaj pomeni imeti sploh stik s seboj in drugimi ter na svojih izkušnjah pomagati drugim, da so pripravljeni delati na sebi, se soočati z vzroki za

svoje težave, da so pripravljeni na spremembe na vseh področjih svojega življenja, da so pripravljeni ostati sami, soočiti s seboj, svojo notranjostjo, z iskrenostjo do sebe. Program ti da možnost, da na realen, prizemljem način delaš na sebi, saj to je prvo, kar moraš narediti, da lahko potem pomagaš s terapijami tudi drugim. V Sloveniji se lahko naučiš veliko raznih tehnik, v osnovi gredo vse približno po istem vzorcu, samo tehniko imenujejo z drugimi besedami, vendar pa v tem Programu resnično lahko delaš na sebi, soočaš se sam s seboj, hkrati se naučiš, kako pomagati drugim. Spoznaš sebe, spet najdeš sebe, ker te prej sploh ni bilo, kar pa ti druge tehnike ne dajo. Skozi ta Program greš postopoma, skozi leta dobiš prava spoznanja o sebi, o življenju, ozaveščaš stvari in dejanja, vse na podlagi tvoje naravnosti, odprtosti ...« - *Olga Praprotnik*

~~~~~

»...1. Kako sem živel pred vpisom v Program, kako sem dojemal svet in druge?

Bistveno, kar opažam danes je, da sem pred vpisom v program Akademije živel odtujen od samega sebe, oziroma brez stika s sabo, s svojimi občutki, dejanskimi potrebami. Kljub temu, da sem se na nek način v zadnjih letih že spogledoval z duhovnostjo oziroma začel delati na sebi tudi s tega vidika, sem še vedno svojo srečo in zadovoljstvo v življenju v veliki meri pogojeval z materialnimi dobrinami, s svojimi navidezno izpolnjujočimi, v bistvu pa zelo plitkimi odnosi z bližnjimi. Svet, okolje in drugi so mi predstavljali nek okvir z jasno določenimi pravili, ki so mi dajali neko navidezno varnost in neke vrste merilo za mojo srečo, uspeh, izpolnjenost v življenju. Več ali manj sem deloval z nivoja uma, torej deloval s nivoja obrambnih mehanizmov. Večinoma sem se ukvarjal s posledicami svoji težavi, z vzroki pač ne, če že, sem le te iskal pri drugih, v okolju. V bistvu sem se zelo rad ukvarjal z drugimi. Ker nisem bil ravno samozavesten sem rad odgovornost prelagal na druge, sam pa deloval bolj iz ozadja. Nisem se prav veliko izražal, kaj šele kazal svojih čustev. Svoje težave in čustvene bolečine sem praviloma potlačil

globoko v podzavest, zaklenil s tremi ključavnicami in si omislil cel kup strategij, da sem lažje pozabil nanje. Potrebe drugih so bile pomembnejše od mojih. To se je najbolj kazalo v obliki brezpogojne pomoči drugim, ne glede nato, kako globoko sem šel ob tem sebi v škodo. Dostikrat sem se počutil celo odgovornega za počutje drugih ljudi. Večino časa sem bil napet, nesproščen. Zdi se mi, da sem svet, okolje, druge na neki nezavedni ravni dojemal kot sovražnika, mogoče ovire na poti do moje sreče, svobode, izpolnjenosti.

Po letu in pol obiskovanja opažam pri sebi velike spremembe!

2. Kaj sem se naučil novega o sebi, svetu in drugih?

Poglavitne spremembe ki jih opažam;

- Postal sem zares iskren do sebe
- Začel sem se izražati, svoje občutke, čustva, potrebe
- Vse manj sklepam kompromise

S tem sem se obrnil povsem k sebi, začel sem se zavedati, kdo sploh sem. Z nivoja uma sem se spustil nižje, v srce, v svojo globljo realnost in začel odkrivati, zaznavati svojo pravo naravo, srčne želje, občutke, potrebe in posledično prišel v stik s sabo. Postavil sem sebe na prvo mesto in se začel dejansko poslušati. S tem se mi je odprl nek nov svet, poln priložnosti ki s tistim prej nima veliko skupnega. Vedno bolj prevzemam odgovornost zase zaradi česar v sebi čutim veliko več mirnosti, sproščenosti, bolj sem samozavesten. Probleme, ki se mi pojavljajo v življenju dojemam kot neke vrste krasno priložnost za napredek, zavedam se, da je zame v življenju prav vse mogoče. Postal sem bolj odprt, voljan se soočiti s problemi. Napredek se kaže v odnosih s partnerko, družino, bližnjimi, avtoritetami, skratka z ljudmi, ki imajo močan vpliv v mojem življenju, kjer se čutim povsem enakovrednega in hkrati nekako manj vpletenega. Nekako se ne spustim v dramo posamezne komunikacije, temveč ostajam izven nje, oziroma v stiku s sabo. To mi zelo pomaga tudi v odnosu do svojih otrok pri vzgoji, da me ne zavede igra vloge neke avtoritete, rešitelja ali velikega učitelja, ampak tudi njim dopuščam enakovrednost, svobodo in izbiro v komunikaciji ali pri drugih odločitvah. Finance, materialne dobrine so postale nekako drugorazredna tema, vse bolj so mi pomembni notranji mir, svoboda. Seveda tisti mir in svoboda v srcu, ne v umu.

O sebi sem se naučil predvsem to, da sem sam odgovoren za svoje občutke, zadovoljstvo srečo, izpolnjenost. Dejansko sem samo jaz tisti, ki lahko sproži neko čustveno reakcijo v sebi. Vsi vzroki za moje težave so v meni, in le sam jih lahko ozavestim, transformiram s svojo odločnostjo, namero in dejansko akcijo v praksi. S pomočjo res učinkovitega Programa akademije sem se naučil pogledati vase, se soočiti s težavami, poiskati svoje občutke, globlje potrebe, res tiste srčne, ki jih ne bi mogla zadovoljiti nobena zunanja strategija. Zadovoljim jih lahko le sam, in to tako da pridem zares v stik z njimi, stik s sabo. In le taka zadovoljitev potrebe je zares izpolnjujoča in praviloma trajna.

V tem letu in pol so mi pri tem pomagale predvsem transpersonalne izkušnje (stik z enotnim poljem oziroma dejanske izkušnje Enosti - samadhija). Te izkušnje so bile zame najbolj izpolnjujoči trenutki v mojem življenju. Takrat sem se dejansko zavedel, da smo vsi na nivoji duše kot taki povsem ok, da je vse v nas in ničesar pravzaprav ni treba spreminjati. Le poistoveteni smo s svojim umom, vzorci, prepričanji, zaradi katerih delamo drame, izgubljamostik s sabo in na podlagi katerih se zapletamo v razne strategije, s katerimi zadovoljujemo neke

navidezne oz plitke potrebe, ki se velikokrat izkažejo tudi kot strategije, vse to pa z našimi dejanskimi potrebami nima prav veliko veze.

Kot rečeno smo iz nivoja Enosti vsi enaki, vsi ok, hkrati vsi tudi del tega sveta, skratka smo povsod, in vse je v nas. Zato svet in druge poskušam sprejemati takšne kot so, jih ne spreminjati, saj je to tako ali tako nemogoče. V kolikor si s signalom od zunaj sprožim nek občutek v sebi, se rajši obrnem k sebi, ravnam po zgoraj omenjenih postopkih, s tem spremenim tudi percepcijo in praviloma je vse ok.

Sprejemanje kompromisov.

S tega vidika sem tudi v času šolanja prišel do neke vrste uvida. Kompromis se mi je vedno zdel nekako zelo pravična zadeva, pri kateri obe strani nekoliko popustita, in je volk sit in koza cela. Moje mnenje danes je malce drugačno. Menim da pri kompromisih niti slučajno ni volk sit, koza je mogoče lahko nekako cela, a še vedno zelo prestrašena. Zakaj? Ker sem ugotovil, da pri sprejemanju kompromisov sam dejansko nisem imel občutka mirnosti, da so moje potrebe zadovoljene. To pa zato, ker po mojem mnenju niso zadovoljene resnične potrebe tako ene kot druge strani, ker obe strani verjetno sploh nista v stiku z njimi. Tu po mojem mnenju nastopi pravi moment za sistem NVC komunikacije, kjer obe strani dejansko poglobita svoje občutke, najdeta globlje prave potrebe in jih ločita od strategij, se na tem nivoju tudi slišita in razumeta ter posledično ugotovita, da je cela drama okrog kompromisa le ena strategija, ki ni ravno učinkovita in prava rešitev praviloma pride kar sama od sebe.

3. Pogled na pomoč drugim pred in po vpisu na šolo!

Pred vpisom na akademijo sem na pomoč drugim gledal kot nekaj, kar narediš namesto drugega, česar on ne zmore recimo, in mu s tem res pomagaš, rešiš težavo. Halo!

No, danes gledam na to malce drugače. Z mojo prejšnjo teorijo sem delal več ali manj tako v škodo sebi kot drugim:

- Prevzemal sem odgovornost za druge
- Praviloma sem v takih situacijah pozabil nase in na svoje potrebe
- Pomagal sem reševati le posledice težav drugih, nikoli pa vzrokov za le te, kar je zelo izčrpljujoče in kratkotrajno učinkovito
- V bistvu se mi danes zdi da je bilo nepošteno do drugih, ker sem jih s tem oškodoval priložnosti, da bi se v svoj problem poglobili, mogoče našli vzroke in ga trajno rešili

Pomoč drugim danes je zame, da drugega recimo razumeš, mu stojiš ob strani, pomagaš, da problem reši sam, ob tem pa pomoč zajema obravnavo izključno vzrokov in nikoli posledic. Sam se pri tem ne vpletam v zgodbo, temveč ostanem v stiku s sabo.

4. Pozitivne lastnosti programa!

Največja pozitivna lastnost je po mojem mnenju kar program sam.

Program je res izdelan skrbno, načrtno in ob odprtosti slušatelja res omogoča velik napredek v relativno kratkem času, skratka učinkovit. Kar mi je všeč, da ni nikakršnega balasta, nepotrebne

teorije. Tematika seminarjev je zelo življenjska, v bistvu vse kar si se učil na seminarju preko vikenda že v ponedeljek lahko uporabiš, preizkusiš v praksi. Napredek je viden iz meseca v mesec, in to ne v znanju neke teorije, temveč dejansko v življenju, v odnosih, financah.... Hkrati je mene navdušila tudi komponenta programa, ki omogoča duhovni napredek slušatelja, pri meni so mi transpersonalne izkušnje odprle nek nov svet, nove dimenzije, neko pot ki ji bom sledil celo življenje in vsa naslednja. (kdo nebi hrepenel po tako izpolnjujočih trenutkih oz. stanju zavesti). A kot rečeno kljub temu mi je zelo všeč, da je program zelo prizemljen, v smislu biti duhoven tukaj,zdaj, v vsakdanjem življenju. Seveda vso to učinkovitost omogoča tudi TCT metoda vodenja seans psihoterapije,(ki je meni tako ali tako pomagala spremeniti življenje, na bolje, seveda). Omenil bi tudi online podporo in varno okolje, ki se vzpostavi znotraj skupine slušateljev in predavateljev, in je res temelj , da se oseba lahko odpre in varno napreduje. Resnično bi rad pomagal s kakšno konstruktivno kritiko, pa ne vem, kaj bi spremenil, mogoče še več druženja med slušatelji izven seminarjev, vendar je to verjetno težko zaradi ostalih obveznosti posameznikov.

5. Kaj mi je bilo v tem času šolanja najpomembnejše!

Da sem iz krožne avtoceste, po kateri sem dirkal zadnjih 15-20 let, ne videl ne levo ne desno, le zagledal izvoz Grega in tam našel Sebe in sedaj vozim po tej novi cesti umirjeno, z zavedanjem da sem jaz tisti ki vozi , vidim tudi levo in desno in mi je kristalno jasno, da je ta cesta enosmerna in se ni pametno obračati nazaj!
Hvala TCT Akademiji za GPS

6. Kaj bi predlagal slušateljem 3. Generacije?

Naj se vpišejo na Akademijo! :)

Mislím, da je v nasvetih, ki so bili nam podani več ali manj vse napisano, bi pa iz svojega vidika poudaril:

- Naj premislíjo, če so se res pripravljeni spremeniti, na bolje seveda (da bodo s tem za druge lahko čudni, nedostopni, nerazumljivi, da lahko zamenjajo vse svoje prijatelje...)
- Da naj se pogovoríjo z bližnjimi, ali jih res podpirajo pri študiju
- Ali imajo dovolj finančnih sredstev (predvsem mogoče poleg šolanja še dodatni strošek za seanse za delo na sebi)
- Ali imajo poleg ostalih obveznosti v življenju res vsaj 1 uro /dan razpoložljivo samo zase oz šolo.« - *Grega Fujs*

~~~~~

»...1. Kako ste živeli pred vpisom v naš Program? Kako ste dojemali sebe, svet in druge pred vpisom?

Pred Akademijo sem imela fokus na zunanjem svetu, izven mene. Pomembno mi je bilo, kaj so drugi rekli, delala sem za druge, da bi jim ugajala, da bi me imeli radi, da bi bila sprejeta, da bi pripadala. Sebe nisem poznala, nisem se zavedala kaj sploh hočem, kaj mi je všeč oz. na kratko nisem sploh vedela kdo sem. Dobra pol leta pred vpisom sem zbolela za rakom na dojki.

2. Po letu in pol obiskovanja našega Programa, kakšne spremembe zaznavate pri sebi?

Danes po letu in pol se vidim kot popolnoma drugo osebo. Delujem iz sebe, vem, kaj hočem. Z namenom, da bi bila sprejeta, da bi ugajala,...se na druge ne odzivam več. Pomembne so mi moje potrebe, moje počutje...sama sebi sem si pomembna in sem si na prvem mestu z mojim dvema sončkoma. Na reakcije drugih gledam z drugega zornega kota. Kadar se drugi na primer razburjajo, jezijo name,...se zavedam, da je to samo nek filter za njihove notranje konflikte. Prav to isto stvar pa tudi takoj prepoznam pri sebi. Kadar se na primer jezim, se zavedam, da imam v sebi občutek nemoči in je jeza samo posledica, ki nima veze z osebo, ki jo napadam. V komunikaciji redko krivim druge, ampak večinoma govorim o sebi, kako se počutim, kaj mi je pomembno. Naučila sem se poslušati, naučila sem se razumeti druge in naučila sem se druge sprejemati, takšne, kakršni so. S šolanjem in delom na sebi živim bolj svobodno, varno, mirno, samozavestno, lahkotno, srečno. S tem preobratom v mojem življenju pa je tudi rak na dojki izginil - brez posega uradne medicine v moje telo!

3. Kaj ste se v temu letu in pol naučili novega, o sebi, svetu in drugih?

Naučila sem se, da sem edinstvena, da si sama krojim svojo pot in da sem hkrati del celote. Spoznala sem, da se s prevzemanjem odgovornosti in delovanjem iz sebe, počutim bolj domače, bolj varno, mirno, sproščeno,...da sem lahko kdorkoli in da sem taka ok. Imam se rada in uživam taka kot sem sedaj. O drugih sem se naučila to, da jim sama prav zares ne morem pomagati, dokler si niso pripravljene pomagati sami. Podpiram pa zavedanje in akcijo, da če vsak pri sebi naredi nekaj dobrega, s tem pripomore k izboljšanju celote.

4. Kako ste gledali na pomoč drugim pred vpisom na našo šolo in kako gledate na to sedaj?

Kot sem že napisala pri zgornjih odgovorih, sem pred šolo naredila skoraj vse, da bi pomagala drugim. Če bi se barka potopila, bi najprej rešila vse ostale in potem šele sebe. Danes pa sem si na prvem mestu. Glede drugih pa se zavedam, da jih jaz ne morem rešiti, če si tega ne želijo sami.

5. Katere so iz vašega vidika pozitivne lastnosti našega Programa in kaj bi spremenili, če bi lahko?

Ko sem hodila na faks, mi je bila muka sedeti na predavanjih..na tiste, katere sem sploh šla. Čas se je vlekel in izgledalo je, kot da ne bo nikoli konec. Akademija pa je ful fajn šola. Že sama tematika je meni zelo zanimiva, praktičnih vaj je veliko in te so tudi zelo zanimive, uporabne in hkrati ti dajo možnost napredka. Prav tako je z domačimi nalogami. Knjige so življenjske, zanimive, nikoli se mi ob branju ne spi. Z vsako domačo nalogo prav tako lahko napredujem.

Najboljše pa je to, da lahko sama izbiram, kdaj bom naredila in včasih celo kaj bom naredila (npr. pri zaključnem eseju za letnik dobim samo usmeritev, vse ostalo izbiram sama). Všeč pa mi je tudi to, da so predavanja sproščena, ogromno je smeha. Lahko sediš ali pa se sprehajaš, lahko ješ, piješ, čepiš, ležiš... Z mano hodi na predavanja že od rojstva moja pol leta stara hčerka. Tam sem jo dojila, sedaj se igra, spi, vriska, se smeji,...in mi z njo. Všeč mi je tudi možnost mesečnih konzultacij in spletni podporni center. Spremenila res ne bi ničesar.

6. Kaj vam je bilo v temu letu in pol šolanja najpomembnejše?

V tem času mi je bil najpomembnejši moj napredek in moja ozdravitev, da sem zaupala sebi. Pomembno pa mi je bilo tudi znanje, ki sem ga v tem času pridobila, saj brez njega danes ne bi bila, kjer sem.

7. Kaj bi predlagali slušateljem 3. Generacije, kaj bi jim svetovali (glede študija na naši šoli)?

Če želite postati dober terapevt in pomagati drugim (jih ne reševati) in ob tem napredovati, se osvoboditi, zaživeti lažje, pristnejše, delovati bolj iskreno, neobremenjeno in ste pripravljeni delati na sebi, potem se vpišite na Akademijo. Ta šola vam omogoča da postanete res dober terapevt, ki

nima samo izkušenj s seansami kot terapevt, ampak tudi kot klient. In mislim, da izkušnje s te strani, naredijo terapevta še boljšega. Že pred vpisom sem bila mnenja, da je dober direktor tisti, ki nima samo znanja o podjetju, ampak tudi izkušnje iz vsakega sektorja v podjetju.« – *Polona Klarič*

~~~~~

Osebno pričevanje slušateljev, ki sta v partnerskem odnosu:

1. Kako ste živeli pred vpisom v naš Program? Kako ste dojemali sebe, svet in druge pred vpisom?

Kot par sva živela en za drugega. Ravnala sva kot je bilo drugemu prav in ne kot sva si vsak zase želela. Sprejemala sva veliko medsebojnih kompromisov, brez da bi se predhodno poglobila vsak vase in ozavestila svoje občutke ter globlje potrebe. Posledično se to ni pokazalo za učinkovito, ker nikogaršnje potrebe niso bile dejansko zadovoljene. Čutila sva odgovornost za počutje drugega, za počutje v vezi, da morava skrbeti eden za drugega. Z mislijo, da stojiva en drugemu ob strani, sva dejansko prevzemala odgovornost drug za drugega. Bila sva polna nasvetov, analiziranja en drugega, nisva pa se znala poslušati, se razumeti, se sprejeti en drugega takšna, kakršna sva.

2. Po letu in pol obiskovanja našega Programa, kakšne spremembe zaznavate pri sebi?

Po letu in pol šolanja živiva eden ob drugemu in ne eden za drugega. Pripravljena sva si pomagati, kadar partner to željo izrazi in v kolikor drugi to v tistem trenutku izbere. Ta pomoč ne zajema analiziranja, učenja, svetovanja, temveč poskušava en drugega slišati, razumeti, ter mu pomagati, da sam pride do vzrokov za svoje težave. Eden od drugega sva neodvisna, vse bolj se sprejemava taka, kot sva in da sva kot taka povsem v redu. Iskreno nama to ne uspeva popolnoma, vendar je napredek v tem letu in pol več kot očiten. Ta napredek pa se kaže predvsem v medsebojni komunikaciji, na intimnem področju, pri vzgoji oziroma v odnosu z otroki, na splošno v celotnem sobivanju družine. V sebi čutiva sproščenost, mirnost, spoštovanje, sprejemanje, svobodo.

6. Kaj vam je bilo v temu letu in pol šolanja najpomembnejše?

Z vidika partnerstva danes ugotavljava, da je bila pametna odločitev, da sva se za šolanje odločila oba. Glede na to, da sva dnevno v procesu osebnega in duhovnega razvoja, se tako lažje razumeva in si tudi medsebojno pomagava, čeprav napredujeva vsak v svojem ritmu. Prepričana sva, da bo tako najina skupna pot koristno vplivala tudi na razvoj otrok.« - Polona & Grega

Osebna pričevanja slušateljev/ic prve generacije AKADEMIJE TCT®

Spodaj lahko preberete osebna pričevanja slušateljev/ic prve generacije Akademije TCT®.

Osebne izkušnje:

"Sama po pol leta obiskovanja programa opažam velik napredek v svojem življenju. Postala sem bolj umirjena, bolj opažam svet okrog sebe, urejam osebne odnose (in to zelo uspešno), postavljam si nove cilje v življenju, se ne "kopam" v negativnem razpoloženju in predvsem živim življenje bolj polno in zadovoljno.

Pred pričetkom Akademije sem sama sebe dojemala kot nepopolno bitje, s samimi napakami, in bila konstantno nezadovoljna sama s sabo. V bistvu se nisem imela rada. Že po nekaj mesecih dela na sebi, pa opažam v sebi notranje zadovoljstvo, se sprejemam takšno kot sem in se tudi vidim kot del večje celote.

Sedaj, pri pomoči drugim, grem veliko globlje, najdem vzroke težav (oz. stranke same) in s tem

dobivam res dobre odzive. Ljudje se soočajo sami s sabo in tudi veliko hitreje napredujejo - včasih sem sama presenečena s kakšno hitrostjo, se vse skupaj odvija. :)

Z izvajanje programa sem zelo zadovoljna, saj so predavanja zelo zanimiva, zabavna in predvsem zelo dobro podana. Praktični del je velikokrat kar naporen, vendar se splača, saj opažam, da po vsakem praktičnem delu naredim stopničko višje, v svojem življenju.

Program bi priporočila in tudi priporočam svojim prijateljem, saj se mi zdi, da lahko veliko pridobijo. Predvsem je ta program narejen za ljudi, ki res želijo napredovati v svojem življenju. Tistim, ki ne želijo delati na sebi, tega programa ne priporočam, saj se mi zdi, da brez tega ne morejo učinkovito pomagati drugim." - *Barbara Modlic*

~~~~~

"Sam lahko povem, da sem popolnoma spremenil pogled na svet, seveda v pozitivno smer. V pol leta Akademije sem postopoma začel zaznavati igre, ki sem jih igral v svojem življenju in začel poglobljati svojo realnost. Moj največji izziv je bilo zasebno življenje, ki ga praktično nisem imel, saj je bilo moje življenje delo, torej veliko preveč dela. Skozi postopno vodena predavanja pa sem pri sebi čistil in začel zaznavati spremembe. Danes je moje zasebno življenje polno, z delovnim področjem pa sem posledično še bolj zadovoljen.

Glede na to, da sem zelo intuitiven človek, sem že v samem začetku vedel, da je to šola zame. Spoznanje je prihajalo iz mojih globin. Pričakoval sem veliko, danes pa to lahko samo z velikim nasmehom na obrazu to potrjujem. Šola mi je dala novih moči in zanimivo je videti moj napredek.

Napredek je očiten. Predvsem je ena stvar pomembna, ki jo želim izpostaviti. Pred pričetkom šole sem imel velikokrat napad nekakšne »tesnobe«, oz. predvsem strahu pred prihodnostjo in sem to tesnobo velikokrat »zdravil« s pretiranim športom ali velikimi količinami sladkarij. Danes pa se velikokrat vprašam ali je to sploh mogoče, da se tako dobro počutim in teh strahov ni več.

Program Akademija TCT bi z veseljem priporočil prijateljem in znancem, vendar takim, ki so za to dovolj dojemljivi. Predvsem zaradi tega, ker je napredek v realnem življenju, predvsem pa hitrost napredka, za moje dosedanje dojetje sveta »čudežen«. Kot dostikrat sam rečem, pomembni so mi rezultati in ta Akademija daje rezultate in ti rezultati so zelo vidni in realno izmerljivi." - *A. K.*

~~~~~

"V prvih šestih mesecih obiskovanja šole sem s predavanji pridobila več znanja, ki sem ga integrirala v svoje doživljanje sebe. Zaradi tega hitreje ozaveščam stvari, ki se mi dogajajo in tako hitreje napredujem na vseh področjih življenja. Sem bolj v stiku sama s sabo.

Že pred vpisom na Akademijo sem veliko delala na sebi prav s pomočjo TCT metode, vendar se je dojemanje sebe z vpisom na Akademijo spremenilo v tem smislu, da mi je veliko bolj jasno kaj se prav v resnici z mano dogaja. Pridobila sem veliko teoretičnega znanja, ki mi je v veliko pomoč.

Že pred vpisom na Akademijo sem se ukvarjala s pomočjo drugim. Pri svojem delu sem že uporabljala višja stanja zavesti, vendar opažam, da so terapije po vpisu na Akademijo učinkovitejše ravno zaradi znanja, ki sem ga pridobila.

Ta Program bi priporočila vsakomur, ki je pripravljen delati na sebi in se soočiti z vzroki za težave v svojem življenju. Priporočila bi ga zaradi enostavnega razloga, ker sem si s takim načinom dela na sebi res zelo olajšala življenje." - *Katja Hrabar*

~~~~~

"Prepričan sem, da sem v pol leta obiskovanja šole napredoval, ker se počutim samozavestnejšega in bolj notranje zadovoljnega. Seveda pa sem pri tem naletel v svojem okolju tudi na odpor posameznikov, ki te moje spremembe ne morejo zlahka sprejeti, saj so me v preteklosti poznali v drugih vlogah in z drugačnimi reakcijami na posamezne situacije

Pred izobraževanjem sem imel občutek, da sem del kolesja, v katerem se vrtim in na katerega tok in hitrost nimam vpliva. Sedaj vidim, da je bilo to tako zato, ker se nisem zavedal pomembnosti mene kot posameznika in je potekalo vse nekako po inerciji. Danes se počutim bolj samozavestnega, bolj sem zadovoljen s sabo ker vem, da nisem zgolj številka ali orodje v rokah drugih. Veselim se tega in pričakujem še nadaljnjo osebno rast in kot posledico tudi možnost, da bom v prihodnosti lahko vedno bolj in bolj pomagal tudi drugim. S pridobljenim znanjem - pogovori in možnostjo

spreminjanja vzorcev uspešneje spreminjam sebe in pomagam tudi svojcem.

Izvajanje pouka je kvalitetno in me navdušuje iz srečanja v srečanje. Moti me pa, da je del programa izven Ljubljane (kar ob vpisu ni bilo omenjeno) - v Ankaranu, ki sicer predstavlja čudovito destinacijo, pomeni pa dodaten strošek.

Program Akademija TCT priporočam svojim znancem, ker omogoča osebno rast, usposobitev za terapevta in s tem usposobitev za pomoč drugim in nenazadnje tudi možnost za delo." - *F. K.*

~~~~~

"Po polletnem obiskovanju programa sem, po mojem mnenju, zelo napredovala v vsakdanjem življenju, tako na osebnem kot tudi na poslovnem področju. Lahko bi sicer naštevata posamezne uspehe, vendar se mi zdi bistveno, da na življenje gledam bistveno bolj neobremenjeno, da sem izboljšala odnose na vseh področjih življenja, da z lahkoto opravljam vsakodnevne naloge in mi dejansko življenje teče bolj gladko.

Največji uspeh po polletnem obiskovanju Akademije zame pa je, da sem našla pot do radostnega oz. srečnega življenja oz. pot "domov".

Pot domov zato, ker sem nekako od pubertete dalje, ko sem spoznala, da sem le proizvod želja, pogledov, norm in prepričanj drugih, iskala odgovor na vprašanje: "Kdo sem jaz?"

Prebrala sem več sto knjig, obiskovala različne delavnice in seminarje, vendar odgovora, ki bi me v popolnosti zadovoljil, nisem našla.

Po polletnem obiskovanju Akademije lahko rečem, da vem kdo sem v svojem bistvu in, če bi jutri zaključila z obiskovanjem programa, mi je dal toliko, da sem vsak dan znova hvaležna, da sem imela to možnost.

Lahko povem, da je program izpolnil moja pričakovanja po strokovni plati, ker predavatelj tematiko, ki jo predava dobro pozna in jo zna predstaviti tudi na enostaven in razumljiv način. Praktična plat programa je, po mojem mnenju, ena od bistvenih prednosti te Akademije pred drugimi podobnimi "študiji", saj ti omogoči, da teoretično znanje preveriš in uporabiš tudi v praktičnem življenju.

Druga bistvena prednost programa, tudi z praktičnega vidika, je možnost komentiranja svojih izkušenj z drugimi udeleženci, saj se na nek način dopolnjujemo, kar nam omogoča hitrejše napredovanje v vsakdanjem življenju.

Sebe pred Akademijo in sebe po polletnem obiskovanju dojemam skoraj kot dve drugačni osebi - tudi večina ljudi s katerimi se redno srečujemo (na privatnem ali službenem področju) je opazila razliko.

Kakšna sem danes? Nekatero stvari je težko opisati v besedah in mogoče te lažje opišejo drugi. Sama bi rekla, da sem bistveno bolj umirjena, radostna, srečna, zadovoljna sama s sabo, strpna do drugih, odprta, bolj pristna, iskrena do sebe in drugih, znam bolj uživati v vsakdanjem življenju in vsem, kar mi prinaša oz. "ustvarim"...

Pred vpisom na Akademijo se nisem profesionalno ukvarjala s pomočjo drugim - ljudje so me bolj dojemali kot zaupnico, pri kateri so iskali nasvete, pri reševanju njihovih problemov pa jim

dejansko nisem znala pomagati.

Tudi danes se še ne profesionalno ukvarjam s pomočjo drugim, vendar pa lahko, s pomočjo znanja, ki sem ga pridobila na Akademiji in TH tečajih, danes drugim dejansko pomagam pri reševanju njihovih problemov (po njihovih odzivih so rezultati napredka takojšnji).

Program že priporočam vsem tistim, za katere vem, da želijo delati na sebi in iščejo v življenju nekaj več.

Zakaj? Ker dejansko, po mojih izkušnjah, ni boljšega programa za vse, ki želijo napredovati v vsakdanjem življenju na enostaven, hiter in neboleč način ter/ali pri tem pomagati drugim." - *Ingrid Gabršček*

~~~~~

"Po pol letnem obiskovanju Programa Akademije TCT sem pri sebi opazila napredek v svojem vsakdanjem življenju. Postala sem bolj odprta do same sebe, bolje rečeno slišati samo sebe.

Končno sem se lahko znebila strahu.

Varnost z omejitvami sem zamenjala za odločnost in sprejela odgovornost do same sebe. Veliko lažje analiziram sproti nastajajoče položaje in odnose. Čutim, da dobivam notranjo moč in v življenju sem pripravljena se sama odločati in sem manj pod kontrolo. Enostavno dobiš občutek, da si pogumen in sprejmeš te občutke.

Dojemanje sebe pod pričetkom moje udeležbe na Akademiji TCT in danes:

- Pred pričetkom moje udeležbe na Akademiji sem bila že soočena in ozaveščena katera pot v življenju je zame prava. Prepričanost in volja je bila prisotna. Ujeta pa sem bila v stare vzorce, ki nam dajejo lažen občutek varnosti. Navidezen občutek, dokler nas ne začne pošteno ovirati. Probleme sem neprestano odpravila v prihodnost s hrepenenjem, se odvrčala s trpljenjem, se pretirano oklepala z navezanostjo, ki v resnici ni bila nič drugega kot strah.

- Z udeležbo na Akademiji sem se začela soočati s poglobljeno realnostjo, občutki, željami, ki so bili prisotni, toda še nezavedni. Spoznala sem pomen korakov kreiranja. Saj s pomočjo theta tehnike vstopam v Enotno Polje in se dotakneš neomejenega Potenciala. Direktno, z brezkompromisno namero. Prilastiš si tisto, kar ustvarjaš. Naučila sem se veliko o poglobljanju, dvigu in širjenju zavesti, percepcijo uporabljati v praksi, veččine iskanja oziroma prepoznavanja vzorcev, o pravi vlogi iskrenosti, predvsem do samega sebe.

- Preprosto rečeno s pomočjo theta tehnike, ki mi pomaga v stik z Enotnim Poljem najdem vedno rešitve, ki presega vse težave in zaplete. Na Akademiji ob vsakem srečanju, ob vsakem predavanju najdem nekaj zase, motivacijo za nove korake, poglobitev do sedanje poti.

Pred pričetkom obiskovanja Akademije sem imela problem, da nisem bila dovolj pogumna reči NE. Sedaj se držim zaobljub sami sebi, ki sem si jih sama zastavila. Vedno se odločam na podlagi modrosti in ne iz strahu ali po navodilih ega. Sedaj sem dovolj pogumna. Bolj zaupam intuiciji in jo uporabljam v svoje dobro. In ko naredim zase dobro, šele takrat lahko pomagam tudi drugim.

Brez sojenja vidim vse bolj jasno, dodajam prejete vtise ter jim dodajam moč in nove razsežnosti.

Sama se odločam o prostovoljnem dajanju energije drugemu, če je na drugi strani prostovoljno sprejeto.

Marsikaj sem poglobila, kar mi pride prav tudi pri mojem poklicnem delu v bolnišnici.

Rdeča nit predavanj je pomembnost ravnovesja na vseh ravneh našega bivanja. Celosten pogled pri funkciji človeka, da se vsaka energija lahko spremeni v materijo in obratno, kar sledi, da se lahko vsaka bolezen kot materija lahko spremeni v energijo in ima s tem možnost ozdravitve. In v praksi smo vse to preizkušali, kako lahko ima človek sposobnost iz energije v mislih ustvarjati lastne situacije. Ob dnevih, ki jih preživljam s predavateljem in sošolci, ki so odprti za nova znanja, se še bolj zavedam misli: svet si zares izberemo sami, s tem da ne dajemo pozornosti nobenemu pojavu, ki ga ne želimo v svojem življenju, čutimo to, kar si želimo.

Kombinacija teorije in prakse se mi zdi najprimernejša v pomenu hitrejšega nadaljnega napredka. Praksa se mi zdi kakovostna, ker na ta način lažje en drugemu pomagamo. Hvaležna sem življenju za čarobno potovanje, ki me je pripeljalo do tu in prepričana sem, da me bo pripeljalo dalje kamor moram iti, kot vedno do sedaj. Vsi se trudimo, da svet katerega del smo naredimo znosnejšega, lepšega.

Program Akademije TCT sem že priporočila prijateljem in znancem. Vsakomur, ki ni s svojim življenjem zadovoljen priporočam, da natančno ugotovi, s čim ni zadovoljen in razmisli kaj bi lahko naredil, da stvari obrne na bolje.

Hvaležna sem, da imam metodo ustvarjanja iz Enotnega Polja Absolutne zavesti, s katero si zdaj lahko izpolnim vsako dobro željo.

Vedno sva dva (mi in naša vest). Če ne komuniciraš s svojo vestjo, rabiš nekoga, da ti govori kaj naj delaš. In potem krivimo druge za svojo neodgovornost do samega sebe. Ko odstopamo od samega sebe ni zdravila. Začeti moramo verjeti samim sebi." - R. V.